

[Statsministeren.]

i Landet, som mente, at hvis man dels ikke indførte og dels ikke siden ophørte med dette forandrede Klokkeslæt — for nu ikke at sige Tidsregning, som jeg forstaaer det ærede Medlem Hr. Aidt ikke synes om —, vilde dette medføre meget store Vanskeligheder for den trafikale Forbindelse sydpaa. Det er den væsentligste Grund til, at Lovforslaget fremtræder i den Form, det fremtræder i i Aar, nemlig som en Bemyndigelse, for selv om Ministeriet nok har Formodning om, hvornaar denne Sommertid vil blive indført i Tyskland, og ogsaa har faaet en Meddelelse herom, dog ikke fra autoritativt Sted, kan vi ikke bestemt sige, hvordan det endeligt vil blive.

Jeg skal ogsaa takke det ærede Medlem Hr. Nørlund for hans Tilslutning, selv om den blev serveret i en lidt syrlig Form. Det er i hvert Fald et Fremskridt, naar der fra den Side ikke er Tale om ligefrem Modstand.

Jeg forstaaer, at man ønsker Lovforslaget henvist til et Udvalg, og det skal jeg ikke modsætte mig, men jeg vil oprigtigt haabe, at det vil faa en hurtig Behandling, for hvis Loven skal træde i Kraft i første Halvdel af April, kan det ikke nytte, man venter med at gennemføre den til sidste Halvdel af April.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Carsten Raft: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Behandling i et 15 Mands Udvalg, som bør afslutte Arbejdet allerede i Dag.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til allerede i indværende Møde at lade foretage Valg af det Udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Anvendelse af en særlig Tidsregning i Aaret 1947.

Valgt blev: *Axel Kristensen, From, Heick, Einar Simonsen, Steen, Poul Hansen (Kalundborg), Carl Petersen, Lars M. Olsen, Bille, Axel Berg, Carsten Raft, Oda Christensen, Victor Larsen, Nørlund og Laurits Hansen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 165 af 30. Marts 1946 om midlertidige Ændringer i Ulykkesforsikringsloven.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3125; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 305).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ordføreren (Jens Chr. Christensen): Udvalget har afholdt 4 Møder og derunder haft Samraad med den højtærede Arbejds- og Socialminister, og vi har drøftet Spørgsmaalet angaaende Begyndelsestidspunktet for Dagpengeudbetaling, den saakaldte 13 Ugers Bestemmelse.

Udvalget er enig i, at Spørgsmaalet trænger til en Revision, men da der for Tiden sidder et Udvalg, bestaaende af sagkyndige, der arbejder med hele Ulykkesforsikringsloven, og man gaar ud fra, at dette Udvalg kan afslutte sit Arbejde i Løbet af ganske kort Tid, har et Flertal — efter at Ministeren har givet Tilsagn om ved den kommende Revision af Loven, naar det sagkyndige Udvalg har afsluttet sit Arbejde, at tage hele Spørgsmaalet om 13 Ugers Bestemmelsen op til Løsning — bestaaende af Venstre, Det radikale Venstre, Socialdemokratiet og Det konservative Folkeparti ikke ment at ville foregribe Begivenhedernes Gang, men indstiller, at Lovforslaget vedtages uforandret.

Et Mindretal bestaaende af Danmarks kommunistiske Parti har ønsket en mere vidtgaaende Revision af Ulykkesforsikringsloven og beklager, at Forslag herom endnu ikke er fremsat. Hvad Dagpengenes Størrelse angaar, er det Mindretallets principielle Opfattelse, at disse bør fastsættes til et Beløb, der svarer til den tabte Arbejdsfortjeneste. Mindretallet finder ikke den foreslaaede Forhøjelse af Dagpengene tilstrækkelig, især da Hjælpen først gives 13 Uger efter